

DISIPLINÆRUTVALGETS VEDTAK

1. Bakgrunn og saksbehandling

Finansnæringens autorisasjonsordninger (FinAut) mottok våren 2021 melding (Meldingen) fra medlemsforetaket (Bedriften) om en rådgivers (Rådgiver) mulige brudd på "God skikk ved rådgivning og annen kundebehandling", jf. FinAuts regelverk § 3-8.

FinAut oversendte Meldingen med dokumentasjon til Rådgiver. Rådgiver svarte innen fristen (Rådgivers svar). Rådgivers svar ble deretter sendt Bedriften for uttalelse, og det har vært flere runder med kontradiksjon, som blant annet inkluderer oppfølgingsspørsmål fra FinAut.

Bedriften og Rådgiver har dermed hatt innsynsrett i saksdokumentene fremlagt for FinAut og fått anledning til å uttale seg.

Disiplinærutvalget finner at saken er godt nok opplyst og for øvrig er egnet for behandling i FinAut, jf. FinAuts regelverk § 3-8 g).

2. Saksfremstilling

2.1 Innledning

Rådgiver ble autorisert i henhold til Autorisasjonsordningen for sparing og investering (AFR) for noen år siden.

I henhold til FinAuts regelverk § 3-8 c) ble Rådgivers status satt til "hvilende" av FinAuts administrasjon ved mottak av Meldingen.

Rådgiver er ikke tidligere ilagt advarsel eller andre sanksjoner fra FinAut.

2.2 Bedriftens anførsler

Bedriften anfører at Rådgiver har brutt rutiner for ansattes egenhandel (omtales som Sak 1 i det følgende), og at Rådgiver har brutt rutiner for ytelse av investeringsrådgivning (omtales som Sak 2 i det følgende). Bedriftens vurdering er at Rådgiver har opptrådt i strid med God skikk.

Bedriften vurderer at verken kundene eller Bedriften er blitt skadelidende ved handlingene. Bedriften anser at Rådgivers brudd på regler om egenhandel er et alvorlig brudd på relevante interne retningslinjer, og på sentrale atferdsnormer. Også bruddene på interne retningslinjer om forbudet mot å yte investeringsrådgivning i enkeltaksjer, og brudd på verdipapirhandelloven ved manglende egnethetsvurdering, må anses som alvorlig. Rådgiverens handlinger er egnet til å skade omdømmet til Rådgiver og til bransjen. Hovedpunktene i Bedriftens anførsler gjengis nærmere i det følgende.

Sak 1 – ansattes egenhandel:

Bedriften gjennomførte stikkprøvekontroll av ansattes egenhandel i verdipapirer og kryptovaluta. Det ble avdekket at Rådgiver hadde brutt Bedriftens interne regler for egenhandel. Bedriftens interne regler følger av foretakets forpliktelser etter kommisjonsforordning 2017/565 artikkel 29 nr. 5 bokstav b).

Bruddene går for det første ut på at Rådgiver ikke har overholdt interne rutiner om å rapportere egenhandel, herunder frist for å rapportere.

Gjennom kontrollene ble det avdekket at Rådgiver gjennomførte et tosifret antall handler i finansielle instrumenter, og ca. halvparten av disse ikke var rapportert til Bedriften. Av de handlene som var rapportert av Rådgiver ble fristen ikke overholdt i flere tilfeller.

For det andre gjelder Meldingen brudd på krav om bindingstid for finansielle instrumenter. Det følger av Bedriftens interne retningslinjer om krav til ansattes egenhandel i finansielle instrumenter at ansatte kan tidligst avhende verdipapirer xx måneder etter kjøpsdato (fondsandeler er unntatt). Samlet avdekket kontrollene at Rådgiver har brutt bindingstiden i et tosifret antall tilfeller.

Bedriften har opplyst at compliance-funksjonen har sendt ut en månedlig påminnelse til ansatte med spørsmål knyttet til ansattes egenhandel. På forespørsel fra FinAut er det oversendt en oversikt som viser at Rådgiver hver måned bekreftet overfor Bedriften at rapporteringsplikten og bindingstiden var overholdt. De gjennomførte kontrollene avdekket imidlertid at Rådgiver i flere tilfeller svarte uriktig på spørsmålene (Rådgiver bekreftet flere ganger at rapporteringsplikt og bindingstid var overholdt, selv om dette i etterkant viste seg å ikke være tilfelle).

Bedriften anfører at ved å bryte interne retningslinjer for egenhandel har Rådgiver også brutt sentrale og relevante atferdsnormer. Bruddene har skjedd gjentatte ganger, og etter Bedriftens syn må handlingene anses som grove brudd.

Bedriften har opplyst at Rådgiver har signert instruks for egenhandel ved ansettelse og at Rådgiver har gjennomgått opplæring.

Sak 2 – investeringsrådgivning:

Bedriften viser til at ifølge God Skikk-regel nr. 2 om profesjonalitet skal kundebehandlingen være redelig og profesjonell. Rammene skal være tydelige for kunden. Når kundens valg ikke er basert på rådgivning, skal dette klart fremgå overfor kunden. Videre fremgår det av God Skikk-regel nr. 4 om grunnlag og behovsanalyse at kundebehandlingen skal være basert på et fullgodt grunnlag. Ved rådgivning skal det gjennomføres en fullgod behovsanalyse.

Som følge av at Rådgiver har handlet i spesifikke aksjer ved en rekke anledninger ble det foretatt kontroll av porteføljer til kunder som Rådgiver har hatt ansvar for. Det er kartlagt at en konkret kunde ("Kunden") hadde større allokeringer i sin portefølje til enkeltaksjer. På bakgrunn av dette har Bedriften gjennomgått flere opptak av samtaler mellom Rådgiver og Kunden.

Bedriften anfører at det er avdekket følgende forhold:

- (a) Rådgiveren har gitt aksjeanalyser til Kunden, før vedkommende tegnet kundeavtale med Bedriften og før den lovpålagte egnethetstesten var gjennomført. Dette gjelder en detaljert analyse av en konkret aksje, samt vurderinger om en annen aksje, i telefonsamtale, som vurderes som investeringsrådgivning knyttet til disse aksjene. Dette anses som et brudd på verdipapirhandelloven § 10-15 (1) om plikt til egnethetsvurdering av kunden før det ytes investeringsrådgivning. Kunden har hatt investeringer i aksjene fra tidligere og ingen av transaksjonene ble foretatt gjennom Bedriften. Kunden valgte å øke investeringen i aksjene i etterkant av samtalen. Det kan ikke påvises at Rådgiver hadde noen økonomiske interesser i investeringsrådgivningen som ble gitt.
- (b) Rådgivere i Bedriften har ikke adgang til å yte investeringsrådgivning om aksjer. Dette er regulert i interne rutiner (vedlagt Meldingen). Rådgiveren har gitt kunden investeringsrådgivning om aksjer etter at kundeforholdet ble etablert. Rådgivere i Bedriften kan kun yte investeringsrådgivning i verdipapirfond og alternative investeringsfond som velges ut av Bedriften. Hensikten med avgrensningen er å unngå tvil hos kunder om hvilke investeringsanbefalinger som er kvalitetssikret av Bedriften og øvrige finansielle instrumenter som ikke er gjenstand for denne kvalitetssikringen. Rådgiveren anses å ha brutt med Bedriftens interne retningslinjer.
- (c) Ansatte i Bedriften er pålagt å loggføre og dokumentere alle telefonsamtaler med kunder i selskapets system. Det er påvist flere avvik i loggen og faktisk innhold i samtaler mot det som er loggført. Det er blant annet investeringsrådgivning om aksjer som ikke fremkommer i selskapets system. Rådgiveren anses å ha brutt med Bedriftens interne retningslinjer.

Ved at Rådgiver har gitt investeringsanbefalinger i enkeltaksjer uten at dette inngår i produktspekteret til Bedriften, samt gitt investeringsråd uten å gjennomføre egnethetstest av kunden først, har Rådgiveren både brutt interne retningslinjer og verdipapirhandellovens regler. Rådgiverens handlinger innebærer brudd på God skikk-regel 2 og 4.

2.3 Rådgivers anførsler

Rådgiver har inngitt kommentarer til de to sakene Meldingen gjelder. I det følgende gjengis hovedpunktene i Rådgivers anførsler.

Sak 1 – ansattes egenhandel:

Rådgiver uttaler at han har arbeidet med kunderådgivning med relevant autorisasjon i lang tid, og etterlevd interne regler og verdipapirloven i alle år. I januar 2019 ble 12 måneders holdetid avskaffet gjennom implementeringen av MiFID II. Verdipapirforetakenes Forbund ("VPFF") utarbeidet en egen bransjeanbefaling for egenhandel som anbefalte en bindingstid på tre måneder. Bedriften besluttet xx måneders holdetid for ansatte. Rådgiver anfører at dette var stikk i strid med VPFF og EUs anbefalinger.

I dialog med VPFF og ansatte hos flere andre foretak i bransjen fikk Rådgiver høre hvordan andre foretak hadde tilpasset seg og implementert nye bransjereguleringer. Bransjekolleger fortalte hva deres arbeidsgivere praktiserte.

På bakgrunn av denne kunnskapen valgte Rådgiver å gjøre disponeringer av egne midler som var sammenfattende bransjepraksis, men som Bedriften ikke åpnet for. Rådgiver uttaler at det at Rådgiver brøt med interne regler ville kunne tåle dagens lys hvis man vurderte bruddene på interne retningslinjer mot de andre faktorene som var gjeldende på tidspunktet.

Rådgiver hadde definitivt ingen god følelse med å bryte de interne reglene.

På dette tidspunktet hadde Rådgiver ingen kunnskap om ordlyden i kommisjonsforordninger som regulerte kravet til rapportering av egenhandel.

Rådgiver uttaler at hvis Rådgiver hadde visst at EU hadde utarbeidet en kommisjonsforordning som fortalte at manglende rapportering var brudd på lovverket, hadde Rådgiver ikke foretatt disse handlingene. Bedriften har ikke gitt ansatte tilstrekkelig opplæring om hvilke lover og regler som kommer til anvendelse for ansattes egenhandel.

Rådgiver bestrider at handlingene må defineres som grove objektivt sett, og viser til at dersom Rådgiver var ansatt i et foretak med kortere bindingstid, ville det ikke vært tale om brudd. Det var av stor betydning for Rådgivers endelige valg at Rådgiver ikke identifiserte noen løpende interessekonflikter relatert til handlingene, og Rådgiver vurderte det dit hen at verken foretak eller kunder ville bli skadelidende. Konklusjon var at bransjen ikke ville oppleve tap av omdømme eller manglende tillit i befolkningen som følge av Rådgivers handlinger.

Oppsummert er Rådgiver ikke enig i konklusjonen fra Bedriften om at Rådgiver bevisst skal ha brutt sentrale og relevante atferdsnormer som gjør Rådgiver uegnet til å inneha autorisasjon for å gi finansiell rådgivning.

Sak 2 – investeringsrådgivning:

Rådgiver uttaler at Kunden har vært aktiv i aksjemarkedet i mange år og kjenner svært godt til hva det innebærer å være investert i enkeltaksjer, og det har blitt foretatt mange egnethetsvurderinger av vedkommende hos ulike meglerforetak.

Når Bedriften legger til grunn at innhold i samtaler må anses som brudd på verdipapirloven § 10-15 (1) med grunnlag i manglende gjennomført egnethetsvurdering, så mener Rådgiver at man bør kunne se hen til at Kunden ved flere anledninger har vært gjennom slike tester hos andre foretak. Kunden har opplyst på tapet telefon at Kunden senest for noen år siden hadde vært gjennom egnethetstest hos en annen konsesjonspålagt aktør. Rådgiver har således vurdert, både gjennom langvarig kjennskap til hans risikotoleranse, økonomiske evne til å bære tap og betydelige lange erfaring fra aksjemarkedet, og det faktum at han nylig har vært gjennom egnethetstester hos andre, at Kunden var å anse som en kvalifisert motpart i samtaler om aksjer. Dette gjelder selv om tilsvarende test ikke var utført hos Bedriften.

Med referanse til at Rådgiver skal ha gitt Kunden en aksjeanalyse, viser Rådgiver til at begge har tilgang til aksjeanalyser som utarbeides av analyseavdelingen hos et annet verdipapirforetak. Ved flere anledninger har Rådgiver og Kunden snakket om innholdet i ulike analyser som har kommet derfra.

Rådgiver har understreket overfor Kunden mange ganger at Rådgiver ikke har muligheten til å anbefale et kjøp eller salg, men kun har anledning til å snakke generelt rundt enkeltaksjer og se på kjente grunner som taler for og imot å enten kjøpe eller selge en aksje. Rådgiver anfører at Kunden fatter egne beslutninger uten påvirkning fra Rådgiver.

Rådgiver har ikke tolket hensikten med rutinen slik at Rådgiver ikke kan snakke om anbefalinger og aksjeanalyser fra tredjepart, selskapspresentasjoner, børsmeldinger med mer, eller se på kjente grunner som gir rom for å vurdere fordelene og ulempene ved å beholde, kjøpe eller selge. Noen personlig, klar anbefaling fra Rådgiver mener Rådgiver at Kunden ikke har fått.

Rådgiver betviler for øvrig ikke at Bedriftens anførsel om at det foreligger brudd på interne retningslinjer ved at investeringsrådgivning om aksjer ikke fremkommer av logg i selskapets system stemmer. I samtaler med kunder, som ofte har flere engasjementer gående samtidig, har man mange ganger lange samtaler. Det kan derfor være utfordrende til tider å sørge for at loggen gjenforteller nøyaktig innhold fra slike samtaler på korrekt måte.

3. [Disiplinærutvalgets vurdering](#)

3.1 [Vurdering av brudd på God skikk](#)

Disiplinærutvalget i FinAut skal ta stilling til om Rådgiveren har begått alvorlige eller gjentakende brudd på God skikk eller på andre sentrale atferdsnormer som er egnet til å svekke tilliten til personen med autorisasjon, til rådgivningen, saksbehandlingen eller til virksomheten, jf. FinAuts regelverk § 3-8 bokstav b). Disiplinærutvalget skal ifølge samme bestemmelse så ta stilling til om eventuelt brudd skal ilegges sanksjon.

Disiplinærutvalget legger til grunn at God skikk-regel nr. 2 om profesjonalitet og God skikk-regel nr. 6 om interessekonflikter er særlig aktuelle. Når det gjelder Sak 2 er også God skikk-regel nr. 4 om grunnlag og behovsanalyse og God skikk-regel nr. 10 om dokumentasjon relevante.

De aktuelle God skikk-reglene gjengis i det følgende:

Regel 2 Profesjonalitet:

'Kundebehandlingen skal være redelig og profesjonell. Rammene skal være tydelige for kunden. Når kundens valg ikke er basert på rådgivning, skal dette klart fremgå overfor kunden.'

Regel 4 Grunnlag og behovsanalyse:

"Kundebehandlingen skal være basert på et fullgodt grunnlag. Ved rådgivning skal det gjennomføres en fullgod behovsanalyse."

Regel 6 Interessekonflikter:

'Kundens interesser skal gå foran bedriftens og ansattes interesser. Interessekonflikter skal identifiseres og motvirkes. Dersom dette ikke er mulig, skal kunden informeres tydelig om interessekonflikten før avtale inngås'

Regel 10 Dokumentasjon:

'Kundeavtalen og grunnlaget for denne skal dokumenteres og lagres.'

I Sak 1 har Rådgiver ikke bestridt de faktiske forholdene knyttet til gjennomførte handler for egen regning. Det er dermed uomtvistet at Rådgiver ved flere anledninger har unnlatt å rapportere egenhandel til Bedriften, og ikke overholdt tidsfristen for rapportering. Videre er det klart at Rådgiver gjentatte ganger handlet i strid med Bedriftens rutine om bindingstid på xx måneder.

Rådgiver har erkjent at han bevisst handlet i strid med Bedriftens interne rutiner for ansattes egenhandel, men at Rådgiver ikke hadde kunnskap om ordlyden i kommisjonsforordninger som regulerte kravet til rapportering av egenhandel.

Innledningsvis vil Disiplinærutvalget klargjøre reglene for ansattes egenhandel. De særnorske egenhandelsreglene som tidligere var inntatt i verdipapirhandelloven kapittel 8 ble opphevet fra 1. januar 2019. Etter gjeldende rett skal verdipapirforetak ha tilfredsstillende interne retningslinjer, rutiner og kontrollmetoder for ansattes personlige transaksjoner, jf. verdipapirhandelloven § 9-16 første ledd nr. 6. I delegert kommisjonsforordning (EU) 2017/565 ("Kommisjonsforordningen") artikkel 28 og 29 er det gitt utfyllende regler for dette. Kommisjonsforordningen gjelder som norsk forskrift, jf. verdipapirforskriften § 2-2. Dette innebærer blant annet at verdipapirforetak skal ha rutiner som sikrer at ansattes egenhandel omgående rapporteres til foretaket, og at foretaket har rutiner for å hindre at ansatte deltar i handler som kan komme i strid med foretakets forpliktelser i henhold til MiFID II. Kommisjonsforordningen inneholder ikke bestemmelser om bindingstid.

Oppsummert innebærer dette at krav om rapportering av egenhandel er en eksplisitt forskriftsforpliktelse, mens det tilligger verdipapirforetakets skjønn å vurdere om ansattes egenhandel skal være underlagt bindingstid (og eventuelt bindingstidens lengde). Spørsmålet er om dette har betydning for vurderingen av om Rådgiver har brutt God Skikk.

I forarbeidene til verdipapirhandelloven (Prop. 77 L (2017-2018) punkt 5.2.7.5) har Finansdepartementet blant annet uttalt følgende:

'Departementet bemerker at hensiktsmessige interne retningslinjer om egenhandel, og foretakenes kontroll av at retningslinjene og øvrig regelverk som berører egenhandel følges, vil være sentrale og viktige bestemmelser av hensynet til foretakets kunder og markedets tillit, og et viktig vilkår og forutsetning for foretakenes tillatelse til å yte investeringstjenester og drive investeringsvirksomhet.'

Som det fremgår av Finansdepartementets uttalelser er hensiktsmessige interne retningslinjer om egenhandel sentrale og viktige bestemmelser for å ivareta hensynet til foretakets kunder og markedets tillit. Disiplinærutvalget legger til grunn at

det i stor grad er opp til verdipapirforetakene selv å fastsette rutiner for egenhandel, blant annet ut fra en konkret vurdering av interessekonfliktene som kan oppstå i deres virksomhet.

I dette tilfellet har Bedriften besluttet bindingstid på xx måneder. Rådgiver har unnlatt å følge Bedriftens retningslinjer basert på egne vurderinger og undersøkelser av bransjepraksis. Dersom det aksepteres at ansatte som er uenig i verdipapirforetakets vurderinger knyttet til ansattes egenhandel, kan velge å ikke følge interne rutiner, kan dette etter Disiplinærutvalgets vurdering være egnet til å svekke tilliten til bransjen. Dette må gjelde selv om noen foretak velger å ha strengere interne regler for sine ansatte enn lovens minimum og bransjepraksis.

Disiplinærutvalget legger til grunn at Rådgiver bevisst har opptrådt i strid med Bedriftens interne rutiner for ansattes egenhandel både når det gjelder rapporteringsplikt og bindingstid. Hvorvidt Rådgiver var klar over at rapporteringsplikten også følger av Kommisjonsforordningen (og ikke kun er en intern rutine), er etter Disiplinærutvalgets vurdering ikke av betydning for saken.

Bedriften har gjennom månedlige undersøkelser bedt Rådgiver inngi opplysninger om ansattes egenhandel. Disiplinærutvalget finner det skjerpene og alvorlig at Rådgiver gjentatte ganger har gitt uriktige bekreftelser til Bedriften om at rapporteringsplikten og bindingstiden var overholdt.

Et viktig hensyn bak reglene om ansattes egenhandel er å hindre interessekonflikter, og det er ikke avgjørende om det har oppstått konkrete interessekonflikter knyttet til de aktuelle handlene.

Samlet sett er Disiplinærutvalget av den oppfatning at Rådgiver har brutt at God skikk-regel nr. 2 om profesjonalitet og God skikk-regel nr. 6 om interessekonflikter relatert til Sak 1.

Når det gjelder Sak 2, er Rådgiver uenig i at Rådgiver har ytt investeringsrådgiving til Kunden.

Det første spørsmålet er om Rådgiver har gitt investeringsråd knyttet til enkeltaksjer. Med investeringsrådgiving menes "personlig anbefaling" til en kunde, på kundens eller verdipapirforetakets initiativ, om en eller flere transaksjoner i forbindelse med "bestemte finansielle instrumenter", jf. verdipapirhandelloven § 2-3 fjerde ledd. Det er ikke tvilsomt at Rådgiver har diskutert investeringer i enkeltaksjer med Kunden, herunder diskutert analyser som er utarbeidet av tredjepart. Dette er heller ikke bestridt av Rådgiver. Problemstillingen er om det er ytt investeringsrådgiving i lovens forstand.

Det sentrale i vurderingen av om det er ytt investeringsrådgiving, er at rådet må være en "personlig anbefaling", som da enten fremlegges som egnet for kunden eller basert på en vurdering av kundens omstendigheter, jf. blant annet kommisjonsforordning 2017/565 artikkel 9. I vurderingen skal kundens perspektiv tas i betraktning, altså er det relevant om kunden oppfatter at den får et råd. Slik reglene blir praktisert, skal det ikke mye til før personlig kontakt med en kunde om konkrete finansielle instrumenter anses som en personlig anbefaling.

Disiplinærutvalget har fått fremlagt transkripsjoner av tre samtaler mellom Rådgiver og Kunden. Samtale 1 og 2 er fra før etablering av kundeforhold mellom Kunden og Bedriften og samtale 3 er fra etter etablering av kundeforhold.

Samtale 1 innledes med at Rådgiver gjør Kunden oppmerksom på en analyse av en konkret aksje, som Rådgiver mener Kunden har oversett. Rådgiver går konkret inn på omstendigheter og potensiale for kursoppgang. Samtalen knyttes også opp mot Kundens egen beholdning.

Disiplinærutvalget oppfatter at samtalen knytter seg opp til konkrete omstendigheter ved Kunden, og at Rådgiver ved å slutte seg til Kundens synspunkter gir Kunden en anbefaling. Rådgiver opplyser at Rådgiver har langvarig kjennskap til Kundens risikotoleranse, økonomiske evne til å bære tap og Kundens betydelig lange erfaring fra aksjemarkedet. Rådgiver opplyser også å ha egnethetsvurdert Kunden tidligere. Disiplinærutvalget finner det overveiende sannsynlig at Kunden har oppfattet at vedkommende har fått personlige anbefalinger. Rådgiver anfører at det er presisert overfor Kunden gjentatte ganger at Rådgiver ikke har muligheten til å anbefale et kjøp eller salg. Det etterlatte inntrykket fra samtalen er likevel at Rådgiver har ytt investeringsrådgiving overfor Kunden.

Rådgiver argumenterer for øvrig med at Kunden nylig har vært gjennom egnethetstester hos andre verdipapirforetak. Det følger av verdipapirhandelloven § 10-15 første ledd at verdipapirforetak som yter investeringsrådgiving skal innhente nødvendige opplysninger om kundens eller den potensielle kundens kunnskap og erfaring fra det aktuelle investeringsområdet, samt kundens finansielle situasjon og investeringsmål, herunder kundens risikotoleranse og evne til å bære tap. Undersøkelsene skal sette foretaket i stand til å anbefale den investeringstjenesten og de finansielle instrumentene som egner seg for vedkommende, og spesielt at de er i samsvar med kundens risikotoleranse og evne til å bære tap. Uten å innhente slike opplysninger kan ikke verdipapirforetaket etterleve de kravene som gjelder for å gi et investeringsråd. Hvorvidt andre verdipapirforetak har gjennomført egnethetsvurderinger av Kunden, er ikke relevant. Disiplinærutvalget finner at Rådgivers argumentasjon på dette punktet gir inntrykk av mangelfull innsikt i kravene for grunnlag og behovsanalyse, og formålet med disse reglene.

Disiplinærutvalgets vurdering er at Rådgiver har ytt investeringsrådgiving i enkeltaksjer overfor Kunden uten å gjennomføre egnethetsvurdering og uten å etterleve øvrige regler for investeringsrådgiving, herunder dokumentasjonskrav. Bedriften har opplyst at enkeltaksjer ikke inngår i Bedriftens produktspekter, og at det derfor ikke foreligger noen produktgodkjenning i henhold til verdipapirhandellovens regler. At det likevel er ytt investeringsrådgiving i enkeltaksjer, er etter Disiplinærutvalgets vurdering brudd på God skikk-regel nr. 2 om profesjonalitet og God skikk-regel nr. 4 om grunnlag og behovsanalyse. I tillegg har Rådgiver ikke fulgt Bedriftens retningslinjer for dokumentasjon av investeringstjenester, og Disiplinærutvalget finner det sannsynliggjort at Rådgiver har brutt God skikk-regel nr. 10 om dokumentasjon.

Disiplinærutvalget finner etter en konkret vurdering at det foreligger gjentakende og alvorlige brudd på God skikk og andre sentrale atferdsnormer som er egnet til å svekke tilliten til personen med autorisasjon og til virksomheten, jf. FinAuts regelverk § 3-8 bokstav b) jf. bokstav c.

I det følgende vil Disiplinærutvalget vurdere om Rådgiver skal ilegges sanksjoner.

3.2 Vurdering av sanksjoner

I henhold til FinAuts regelverk § 3-8 bokstav c) kan Disiplinærutvalget ilegge følgende sanksjoner:

1. *Advarsel. I tillegg kan det gis relevante sanksjoner avhengig av alvorlighetsgrad. For eksempel tilleggsopplæring og veiledning og kontroll.*
2. *Fratakelse. Inntil 3 år avhengig av alvorlighetsgrad. I tillegg kan det gis relevante sanksjoner avhengig av alvorlighetsgrad. For eksempel tilleggsopplæring og veiledning og kontroll.*

Det fremgår videre at følgende forhold særlig bør vektlegges i vurderingen av saken:

Handlingens grovhet, om kunder, markedets integritet eller bransjens omdømme er blitt skadelidende, den ansattes stilling og erfaring, den ansattes medvirkning til opplysning i saken, tiden mellom handlingen og behandling av sanksjonssaken, om advarsel tidligere er gitt samt finansbedriftens rolle.

Bruddene på God skikk er som nevnt vurdert å være alvorlige og gjentakende. Videre har Rådgiver lang erfaring fra bransjen, noe som trekker i retning av at bruddene på God skikk bør sanksjoneres. Det er ikke godtgjort at kundene er blitt direkte skadelidende, men markedets integritet og bransjens omdømme svekkes likevel av slike handlinger.

Rådgiver har bevisst brutt Bedriftens retningslinjer for ansattes egenhandel, og gjentatte ganger gitt uriktige opplysninger til Bedriften i forbindelse med månedlige påminnelser til ansatte med spørsmål knyttet til ansattes egenhandel. Disiplinærutvalget finner dette svært alvorlig.

Videre legger Disiplinærutvalget noe vekt på at bruddene knyttet til Sak 1 har pågått gjennom lenge, og det har gått relativt kort tid fra handlingene ble begått og behandlingen av denne saken.

Disiplinærutvalget har kommet til at Rådgivers brudd på God skikk samlet sett er av en så alvorlig karakter at advarsel ikke vil være tilstrekkelig som sanksjon.

Disiplinærutvalgets konklusjon er at Rådgiver fratras sin autorisasjon i Sparing og investering (AFR) for ett år. Dette innebærer at Rådgiver må gjennomføre oppdatert opplæring og avlegge autorisasjonsprøve på nytt før en bedrift kan aktivere Rådgivers autorisasjon på nytt etter denne perioden. Det er et vilkår at Rådgivers arbeidsgiver anbefaler dette og går god for at vedkommende er skikket, jf. regelverket § 3-8 i).

4. Disiplinærutvalgets konklusjon

Rådgiver fratras sin autorisasjon i Sparing og investering (AFR) for ett år.

Fratakelsen gjelder i ett år fra autorisasjonen ble satt til hvilende.

Avgjørelsen kan påklages av Rådgiver til det særskilte klageorganet innen fire uker etter at Disiplinærutvalgets avgjørelse ble meddelt Rådgiver, jf. regelverket § 3-8 c) siste ledd.